

Votum en zegengroet	
Zingen	Ps 20:1,2,3 (onze afhankelijkheid en Gods kracht)
Gebed	
Lezen	Galaten 5: 13-26 (leven vanuit de Geest, houding)
Zingen	Gk 177:1,2 (gebed)
Tekst	Zondag 39 ¹
Preek	
Zingen	Ps 13:1,2,3,4 (meezingen met incestslachtoffers)
Belijdenis	Gk 179b
Gebed	
Collecte	
Zingen	GK 28:1,2,3
Zegen	

Gemeente van Christus, gasten,

(leeg) In een christelijk gezin is nooit ruzie.

Nooit gedoe over hoe laat thuis, hoe laat naar bed, hoeveel zakgeld, huiswerk, naar de kerk, de afwas, bed opmaken, wel of niet naar een feest.

Christelijke kinderen zijn niet verslaafd aan hun mobiel, gamen nooit te lang. Ze zijn verstandig met geld, geven aan goede doelen, sparen voor later.

Want die christelijke kinderen lijken op hun christelijke ouders.

Moeders zijn een voorbeeld: wijs, rustig, nooit is hun iets teveel.

Ze bidden veel en praten makkelijk over God en geloof; begrijpen alles en kunnen alles in de opvoeding goed uitleggen.

En christelijke vaders; die zijn er altijd voor hun kinderen.

Ze zijn een rots in de branding; bij vader kun je altijd terecht.

Kinderen zien in alles dat hij van hun moeder en van hen zelf houdt.

En daarom: de kinderen danken God iedere dag, dat ze ouders hebben die hun zo goed leren wat goed en verkeerd is².

Wie heeft er zo'n gezin, zo opgegroeid? [... niemand?]

En wie zijn vinger opsteekt, geloof ik niet.

Zulke gezinnen bestaan niet.

Maar wie vind dat dat eigenlijk wel zo moet?

Of verwacht eigenlijk dat je kinderen of jezelf zo bent?

Is dat het 5^e gebod: streef naar het ideale christelijke gezin?

Het ideale gezin bestaat niet.

Bovendien: niet iedereen heeft een gezin, niet iedereen heeft kinderen.

Niet iedereen komt uit een gezin met vader, moeder, broers, zussen.

Sommigen hebben hun ouders jong verloren of zijn uit elkaar.

Het 5e gebod, hoe is dat als je geen ouders meer hebt, of geen kinderen hebt.

Hoe zit je hier als één van je ouders net overleden is.

Of als problemen hebt met je ouders, weinig contact of met ze gebroken?

¹ Kader: God heb ik lief. En daarom wil ik als Zijn kind gehoorzaam zijn aan zijn geboden, in alle omstandigheden op Hem vertrouwen en in alle situaties Jezus volgen.

² Idee uit: Groeneboer, H, *Op de schouders van ouders*, Hoornaar 2003. Blz 105.

Wat moet je met dat gebod: je ouders eren?
Wat als je beschadigd bent en met wrok terugkijkt op je jeugd?

Iedereen is uit ouders geboren; iedereen is ergens opgegroeid.
Ouders, pleegouders, hebben een plaats: in je leven of in je geheugen, in ieder geval in je genen, je aanleg, wat je geleerd hebt.
Daar heeft iedereen mee te maken, zelfs als je ouders overleden zijn.
Daar gaat het vandaag over.

(klik) Geef je ouders een plaats in je leven.

- a. hoe belangrijk zijn ouders?
- b. hoe geef je vorm aan de relatie?
- c. waar liggen grenzen?

a. **(klik)** Willem heeft ruzie met zijn ouders.

Hij had een paar weken geen huiswerk gemaakt had.

Nu mag hij niet naar het schoolfeest.

Willem was flink kwaad op zijn ouders en vertelt dat aan zijn vrienden.

De maandag na het schoolfeest spreekt hij zijn vrienden weer.

Dan vraagt Tom: 'hou je het nog een beetje uit met die zure pa van je'?

Dan wordt Willem kwaad: 'Je hebt het wel over mijn vader, hè!'

Je bent uit je ouders geboren, door hen opgevoed, je blijft altijd verbonden.

Hoeveel kritiek je ook op ze hebt, je voelt altijd die band.

Komen ze aan je ouders, dan komen ze aan jou.

Kritiek op hen kun je moeilijk hebben, zelfs als je het er wel mee eens bent.

(klik) Die band die de Heer maakt tussen ouders en kinderen is geweldig sterk.

Eigenlijk niet kapot te krijgen.

2

Neem Karin, woont in een jeugdinstelling.

Haar vader heeft haar geslagen, seksueel misbruikt.

Haar moeder verwaarloosde haar en noemde haar altijd 'mijn stuk ongeluk'.

Nu in groepstherapie om een stukje eigenwaarde aan te leren.

Eén van de meisjes uit haar groep praat over 'die stomme ouders van Karin'.

Dan vliegt Karin op en gaat haar te lijf³.

(klik) Zo ver gaat 'loyaliteit'.

Dat is het woord wat we daar voor gebruiken.

Loyaliteit, trouw zijn, steun geven, voor iemand kiezen.

Loyaliteit, proberen te voldoen aan de verwachtingen.

Voor alles trouw zijn aan die personen⁴.

Loyaal aan je ouders, ondanks wat ouders hun kinderen soms aandoen.

Je ouders zijn niet zomaar mensen.

Daar ben je mee verbonden of je nu wil of niet.

Wees daarom voorzichtig met wat je zegt over de ouders van een ander, bijvoorbeeld over je schoonouders.

Je echtgenoot is deel van hen; daar ben je loyaal aan.

Het zit diep in je, dat je het goede voor hen zoekt, ze gelukkig wil zien, geen kwaad kan horen.

³ Meiden, Jaap van der, Als banden knellen, Heerenveen 2003.

⁴ Meiden, banden, blz 20.

Loyaliteit is lastig.
Want ook andere mensen worden belangrijk voor je.
Je moet wel eens kiezen.
Ga ik naar de verjaardag van oma, omdat mijn ouders dat graag willen?
Of ga ik naar voetballen?
Mijn vrienden kan ik toch ook niet laten vallen?
Aan wie ben je loyaal?
Wie ga je het naar de zin maken?

Dit soort conflicten kent iedereen, nu of van vroeger thuis.
Dat hoort bij het leven; dat hoort bij volwassen worden.
En in dit soort dingen, ook als daar ruzie van komt, leer je kiezen.
Je bent verbonden aan je ouders.
Maar je moet ook een zelfstandig leven opbouwen.
Ouders blijven altijd je ouders, maar opvoeden houdt een keer op.
Hun keuzes hoeven niet jouw keuzes te blijven.
Je leeft niet altijd onder je ouders, wel je hele leven onder de Heer.
Het doel van opvoeden is om je zelfstandig te maken.
Opvoeden is van de kant van de ouders leren loslaten.

Rijles vind ik altijd een mooi voorbeeld.
Je instructeur leert je sturen, schakelen, koppelen, kijken, verkeersregels.
Het doel is, dat je dat allemaal zelf leert, zelf kan, automatisch gaat.
Dan haal je je rijbewijs.
Dan kun je rijden en mag je ook zelf weten waar je heen rijdt.
Je krijgt lessen met het doel, dat je straks alleen rijden kunt.

3

(klik) Opvoeden heeft tot doel, dat je straks zelfstandig kunt leven.
Ben je zelf volwassen, is ouders eren niet hetzelfde als ouders gehoorzamen.
Ze voeden je op om voor God en mensen zelf verantwoorde keuzes te maken.
De Heer praat over je vader en moeder verlaten⁵.
Je blijft niet altijd onder je ouders.
In Christus staan ouders en kinderen naast elkaar.
Eren blijft, je ouders een plaats geven in leven.
Ze zijn belangrijk, ze blijven belangrijk, maar ze moeten je loslaten.
Straks meer daar over.

Eerst nog over loyaliteit, de blijvende, hechte band.
Een aantal kinderen hebben gescheiden ouders.
Hoe lastig is dan loyaliteit.
Je kunt een ex-man of ex-vrouw hebben.
Maar je kinderen hebben nooit een ex-ouder; je bent nooit ex-kind, onmogelijk.
Een kind heeft een band met beide ouders of je nu wil of niet.
Kinderen houden van hun vader én van hun moeder, onrecht aangedaan of niet.
En ze zijn loyaal, of je dat als andere ouder kunt begrijpen of niet.
Daarom: doe niet negatief over uw ex tegen uw kind; het gaat over hun vader of hun moeder.
Als je stoom af te blazen hebt over je ex, daar heb je vrienden voor.

⁵ Genesis 2:24.

Heb je kinderen lief door hun andere ouder hoog te houden.
En laat ze niet kiezen tussen u en uw ex.
Dat kunnen ze niet, dan doen ze het altijd fout.
Ze willen het u allebei naar de zin maken.
Zo zit een kind in elkaar; zo maakt God de band tussen kinderen en ouders.

En aan de andere kant, dat geeft ook rust.
Misschien hebben je kinderen meer contact met de andere ouder, misschien lijkt het daar ook wel leuker; ze blijven ook wel van u houden.
Eenvoudig is het niet; maar blijf je kind helpen om beide ouders te eren.
Houd de andere ouder hoog, geef je kind ruimte voor contact en liefde met de ander.

Dit wil ik tegen jullie als kinderen zeggen.
Als je ouders niet meer bij elkaar wonen: dat is niet jullie schuld.
Een kind kan er nooit, helemaal nooit iets aan doen als vader of moeder weggaat.
En vader of moeder is niet weggegaan omdat ze niet genoeg van jou houden.
En je vader blijft je vader en je moeder blijft je moeder.
Je mag van ze allebei houden, ook als ze verkeerde dingen doen, als je kritiek op ze hebt, als je boos op ze bent.
Het is je vader, het is moeder, je mag van ze houden, ook als je weinig of geen contact hebt.

b. (**klik**) Geef je ouders een plaats in je leven. Hoe geef je vorm aan die plaats?

Anita is getrouwd, 3 kinderen.
Ze heeft een lieve man en het gaat goed met haar kinderen.
Maar als haar ouders op bezoek komen, is ze gespannen.
Ze ruimt het huis op, zorgt dat alles schoon is.
Ze zegt tegen de kinderen, dat ze rustig moeten zijn, met 2 woorden spreken.
Als ze er zijn, voelt ze zich gast in haar eigen huis, bekeken, bekritiseerd.
Het ergste is, als ze weg zijn, voelt ze zich teleurgesteld.
Ze laten nooit merken, dat ze het fijn vonden of trots zijn op de kleinkinderen.
Anita voelt zich altijd tekortschieten⁶.

Het ideale gezin bestaat niet.
Iedereen weet dat; maar verwacht je het toch?
Van jezelf.
Of dat je doet alsof je ouders het ideaal zijn.
Wat zij vinden en denken en de keuzes die zij maken, die zijn goed.
Je mag die zelfs niet in twijfel trekken.
(**klik**) Dan krijg je die spanning als van Anita.
Ik voldoe niet aan wat mijn ouders wensen.
Ik wil horen dat ik het goed doe, maar ik hoor het niet.

Geen ouder is volmaakt.
Sommige van u weten maar al te goed dat ouders niet volmaakt zijn.
Je hebt je losgemaakt van thuis, losgerukt misschien.
Je ziet vooral wat je gemist hebt in de opvoeding.

⁶ Meiden, banden, blz 9.

Je hebt niet genoeg liefde gehad of geleden onder egoïsme van je ouders.
Hoe kan je dan je ouders eren?

Volwassene zijn en je ouders eren, dat is niet: doen wat zij goed vinden.
Nee, het 5^e gebod is: geef samen vorm aan die relatie.
Het je ouders naar de zin maken, dat is niet het hoogste doel.
Het wordt onecht en ouders voelen dat ook wel aan.
Zouden ouders het fijn vinden, als jij alleen maar dingen doet en zegt voor hun?
(klik) Volwassen worden is je losmaken van je ouders, loskomen.
De band moet gelijkwaardig worden.
En je moet zelf gaan rijden, zonder instructeur.

Niet alleen vanwege eerlijkheid.
Er is nog een reden om los te komen van je ouders, namelijk ook los van de tekorten, de fouten van je ouders.
Anders neem je die fouten weer mee in jou relaties.
Als je van je ouders weinig erkenning hebt gehad, te weinig gezegd, dat ze van je houden, dat je de moeite waard bent, dat je dingen kan, dat ze je leuk vinden..., je blijft er naar zoeken.
Eerst bij je ouders, je snakt naar waardering en je doet alles om dat te bereiken.
En het komt niet.
Je gaat het zoeken in andere relaties: je man, je vrouw, je kinderen, je vrienden, je collega's.

Het gevolg is, dat ook jij, net als je ouders, moeilijk kunt geven.
Wat jij bij jouw ouders miste, gaan anderen bij jouw missen.
En zo missen zij hetzelfde als wat jij gemist hebt.
Dat is ook het 5^e gebod, je ouders eren: los te komen van het kind-zijn, afhankelijk zijn.

Daarom, iedere die volwassen kinderen heeft.
(klik) Kijk eens met je kinderen terug op hun jeugd.
Durf te vragen hoe ze dingen beleefd hebben, of ze dingen gemist hebben.
Niet om nu allerlei kritiek over je heen te krijgen.
Maar wel om te weten hoe dingen overgekomen zijn, om dingen uit te leggen.
Je hebt uit liefde je kinderen opgevoed, je hebt je zorgen gemaakt, willen waarschuwen, willen beschermen, u heeft het beste voor uw kind gezocht.

Vertel eens aan je kinderen hoe je terugkijkt op hun jeugd.
Vertel over hoe blij je was, wat je moeilijk vond, wat voor andere dingen je in die tijd aan je hoofd had.
Dat is verhelderend voor je kinderen om te weten.

Misschien ook pijnlijk om over te praten.
Maar je kan het, als je christen bent.
Wij zeggen hier in de kerk tegen elkaar, dat we zondige mensen zijn.
Maak dat waar, je hebt - vaak onbedoeld - fouten maakt.
Wie van genade leeft, kan dat erkennen.

Elkaar dingen vertellen: 'heb je dat zo beleefd?
Soms heb je je liefde laten zien op een manier die niet overkwam.

Soms heb je dingen gezegd of gedaan, die niet goed waren voor je kind.
Dat erkennen, dat uit uw mond horen, dat zal uw kinderen goed doen.
Misschien moet je ook dingen veranderen.
Spreek waardering uit voor wat je kinderen doen.
Wees zichtbaar trots op je kleinkinderen.
En laat ze los, dat helpt hen om u te eren.

Ben je zelf volwassen en heb je last van je opvoeding, doe dan 3 dingen⁷.
(klik) 1 durf het aan de orde te stellen.
Daar is soms al de helft mee gewonnen.
Je bent volwassen, je geeft samen met je ouders vorm aan de relatie.
Vraag over vroeger, vertel hoe je dingen beleefd hebt, dat schept ook weer een nieuwe band.
Uw opdracht is liefhebben, het beste zoeken voor de ander.
Soms is het liefde om samen door een pijnlijk gesprek naar een betere relatie te komen.

De 2^e stap is ontdekken.
Praat over de tijd en de omstandigheden waarin u groot bent geworden.
Dat kan ook nog als je ouders al overleden zijn.
Praat dan met broers, zussen, als ze er nog zijn: broers en zussen van je ouders.
Hoe waren de omstandigheden?
Is het te verklaren, dat ik zo weinig aandacht kreeg?
Wie waren hun ouders, welke beschadigingen hebben zij uit hun jeugd meegenomen?
Dat ontdekken maakt milder.

Trudie verweet haar vader, dat ze nooit geknuffeld was.
Ze had wel eens gehoord, dat hij liever een zoon had gehad.
Altijd voelde ze zich minderwaardig, niet geliefd.
Tot een gesprek erover.
Trudies' opa, zei haar vader, kon niet van zijn dochters afblijven.
Trudies' vader was altijd doodsbang dat hij dat ook niet zou kunnen.
Daarom hield hij afstand.

Verhelderend; zijn de gevoelens van afwijzing dan weg? Nee.
En je kan zeggen, dat Trudies vader dat beter anders had kunnen doen.
Maar de weg naar herstel en aanvoelen van liefde is wel open.
Zo kan liefde misschien groeien en meer zichtbaar worden.

1. Durf te praten.
2. ontdek, praat over achtergronden.

En 3: begin met geven, voorstellen, ideeën aandragen.
Draag aan hoe je met je ouders wilt omgaan.
Samen geef je vorm aan de relatie.
Niet alleen ouders bepalen dat.
En dan kan je anders uitkomen dan je gewend was.
Niet meer alle verjaardagen aflopen in de familie, maar wel een keer samen uit.
Niet meer samen met vakantie, wel iedere week komen schoonmaken.

⁷ Meiden, banden, blz 74.

De band is er tussen ouders en kinderen, liefde is eigenlijk ook altijd.
Het is leven naar het 5^e gebod om samen vorm te geven aan die liefde.
Ook dat is je ouders eren: negatieve dingen zo mogelijk opruimen.

c. (**klik**) Even samenvatten.

De band tussen ouders en kinderen is zeer sterk.
Wat ouders je ook aan zouden doen, je blijft loyaal.
Opvoeden is kinderen leren keuzes te maken, zonder afhankelijk te blijven.

Daarna ging het over terugkijken, pijnlijk terugkijken.
Je ouders hebben je te weinig losgelaten of te weinig meegegeven.
Christelijke opdracht is aan (1) de orde durven stellen, (2) praten, achtergronden ontdekken en (3) samen vormen van contact afspreken.

(**klik**) Nu het laatste, over grenzen.

Ik had het over relaties die niet geweldig zijn.
Je weet dat je ouders van je hielden, maar je hebt het niet zo gemerkt.
Het kan erger: sommigen kinderen hebben slechte ouders.
Misschien hier ook wel mensen die mishandeld zijn, geslagen, gemanipuleerd, vernederd, seksueel misbruikt.

Incest, seksueel misbruik, mishandeling, het heeft enorme gevolgen.
De belangrijkste relatie die je als kind hebt, is slecht voor je.
Ieder mens, ieder kind heeft zijn grenzen, zijn wil, zijn gevoelens.
Daar gaat iemand totaal overheen, doet alsof jij onbelangrijk bent.
Vooral dat gevoel blijft.
Ik ben onbelangrijk, ik ben waardeloos, ik doe er niet toe.
En je voelt je nog schuldig ook.

Dat is niet zo; jij bent wel belangrijk.
God heeft je gemaakt.
God heeft je gered.
Je bent waardevol.
Allemaal kind van God.

Vaders, ooms, anderen zijn niet de baas over jou.

(**klik**) Nee, God is de baas.

Soms zeggen vaders: jij moet naar mij luisteren; God zegt: je ouders eren.
Of je leest (catechismus): geduld hebben met de gebreken van je ouders.
Dat houdt je verder vast in de macht van de dader.

Onzin! dit heeft de Heer te zeggen tegen mensen die hun kinderen of anderen seksueel misbruiken: houd daar mee op!
Blijf met je handen van je dochter af.
Blijf van je zoon af of van welk kind ook maar.
Je hebt daar geen enkel recht op.
God wil dit beslist niet.
Het is fout om te proberen het geheim te houden.

Ook als het je als het ware overkomen is, als dingen uit de hand gelopen zijn, bijvoorbeeld vanuit een verslaving, ook dan is de enige weg: erkennen van

schuld en hulp zoeken.
Erkennen van schuld, dat is de enige weg, ook als het al lang geleden is.
Laat je helpen.
Niet alle schade kun je herstellen, maar slachtoffers kun je wel helpen.
Toegeven dat jij fout was, schuld erkennen.
Ik zeg niet, dat je om vergeving moet vragen.
Nee, ik zeg: erken schuld, geef toe: 'het was alleen mijn schuld'.
Je dochter of wie het ook was is *niet* verantwoordelijk voor wat er gebeurd is,
ook niet medeschuldig.
Dat erkennen, dat geeft ruimte voor herstel.
Wat zal dat de Heer blij maken.
Bekering, erkenning en weg naar bevrijding.

Jongens en meisjes, dit zeg ik speciaal tegen jullie.
Vaders, ooms, opa's of iemand anders hebben soms een geheim met een kind.
Bij jou ook?
Wat is dat voor een geheim? Een leuk geheim?
En je weet dat je het over een tijdje wel mag vertellen?
Dat is leuk.
Zo kun iemand een verassing geven.
Dat is leuk, een kort geheim, prima.
Soms hebben kinderen met iemand een niet-leuk geheim.
Hij of zij doet dingen bij je en daar mag je niet over praten.
Nu niet, maar ook later niet, nooit.
En je weet dat hij of zij heel boos wordt als je dat toch doet.

Als dat zo is, zeg ik iets anders.
(klik) Je moet er wel over praten.
Want dit niet-geheim mag er niet zijn; dit vindt de Heer God heel erg.
En als iemand zegt dat er erge dingen gebeuren als je het wel vertelt, geloof hem niet.
Zoek iemand waar je het tegen durft te vertellen.
Als je er over praat en alles vertelt, dan zorgt die persoon er wel voor dat dat erge niet gebeurt.
Ben je een jongere die te maken heeft met seksueel misbruik van je vader, een oom, een broer, een opa, of wie ook, zoek iemand die je vertrouwt.
Je mag mij bellen, in dit boekje, de kerkgids, ook een telefoonnummer, blz. 28
Ga op school naar iemand die je vertrouwt.
Dit wil God niet.
Laat het stoppen.

En ik weet wel, je voelt je machteloos.
Als je gaat praten, dan gaat er van alles mis.
Veel mensen zullen verdriet hebben, misschien gaat het gezin waarin je woont kapot of gaan mensen over je praten.
Maar het is goed dat het stopt, voor jou, maar ook voor wie dit doet.
Het mag niet van de Heer.
Misschien heb je vaak gebeden dat het stopt.
Het stopt niet vanzelf.
Doe er wat aan; ga praten, anderen zullen je helpen.

Ik hoop van harte dat dit deel van de preek niet nodig was.
Sommigen zullen denken, dat die oproep 20, 30 jaar of meer te laat komt.
Je kijkt terug op een incestverleden.
Misschien nooit gepraat; ideaal gezin, dat wil je niet afbreken.
Het ideale gezin bestaat niet.
En je eert je ouders niet door dingen in de doofpot te houden die jou pijn doen.
Een goede relatie met je ouders gaat niet ten koste gaat van een kind.
Je bent te waardevol om je hele leven daar de gevolgen van te dragen.
En er is gevaar, dat jij in jouw relaties ook dingen stuk maakt, omdat je zelf beschadigd bent.
Zoek hulp, ga praten.

Juist in de kerk, in onze relatie met Christus is er ruimte voor herstel.
Een pijnlijk proces; vaak lijkt het makkelijker om dingen weg te stoppen.
Maar dat is het evangelie: in de weg van erkenning van fouten is de weg van verlossing.
Daders confronteren met hun fouten, dat is goed voor ze.
Zo kunnen ook zij werken aan herstel, aan een goede verhouding met de Heer.
Zo, in die weg van onder ogen zien van fouten, zo geeft de Heer herstel.
Amen.

Onze Vader in de hemel,

Het ging vanmiddag over ouders en kinderen. U geeft de sterke band tussen ouders en kinderen. We danken U dat U liefde gemaakt heeft. Ouders houden als vanzelf van hun kinderen, hebben veel voor hen over, zoeken het beste voor hen. Zo heeft U ons gemaakt en dat ervaren we, dat zien we bij onszelf en bij anderen. We danken U dat kinderen veel van hun ouders houden, dat ze als vanzelf willen doen wat de ouders fijn vinden. We danken U voor de voldoening die ouders en kinderen vaak hebben in het contact met elkaar. We danken U voor al die gezinnen die gelukkig zijn, waar goed contact is en waar kinderen opgroeien tot evenwichtige, volwassen mensen.

Heer, wat maakt de zonde veel kapot. Juist ook in die eerste verhouding, die je als mens hebt. We bidden U voor wie geen kinderen gekregen heeft, terwijl ze dat wel graag willen. Wilt U bij hen zijn. Een preek over het 5^e gebod, het is vaak zwaar; soms voel je je anders dan de meeste mensen in de kerk. Wilt U ons allen vrede geven met de weg die U met ons gaat in ons leven. Geef ons, dat steeds weer terugvallen op U.

Wij bidden U voor ieder gezin. Wilt U veel liefde geven in de gezinnen. Geef tijd en rust, geen wijsheid om kinderen op te voeden. Wees bij ons als we ons zorgen maken over een kind. Als het zich niet zo ontwikkeld als anderen, als er gedragsproblemen zijn of als het op school niet goed gaat, als het niet gelukkig is, als er moeilijkheden zijn. Wilt U voor ons zorgen als er steeds conflicten zijn, als de sfeer thuis vaak gespannen is of als ouders en kinderen elkaar niet veel te zeggen hebben. Wilt voor ons zorgen als we merken dat we te kort schieten, dat we onze emoties en ons temperament niet onder controle hebben. Wilt U geven dat we daarin hulp zoeken als het nodig is. Wilt U middelen die wij hebben zegenen. Geef ons dat we ook als gemeente elkaar kunnen helpen.

Wij bidden U voor gezinnen die niet compleet zijn. Zorg voor ouders die er alleen voor staan in de opvoeding. Zorg voor kinderen van wie vader of moeder overleden is of waar verdriet over het overlijden van een broer of zus. Zorg voor kinderen waar ouders niet meer bij elkaar wonen. Heer, zoveel bijzondere situaties. U ziet ouders die overbelast zijn, U ziet dat kinderen verdriet hebben

en zoeken naar aandacht en liefde. Wilt U ons in gebroken situaties helpen om in liefde met elkaar om te gaan. Wilt U ouders onder alle omstandigheden blijven helpen om het goede voor hun kinderen te zoeken en zo iets van U te laten zien.

Wij bidden U of U bij ons wilt zijn als ouders oud worden, hulp nodig hebben of verzorging. Wilt U erbij zijn als ze veranderen, karakters moeilijker worden, somber, dingen vergeten. Wilt U bij hen zijn als ze eenzaam worden, het leven zwaar wordt. Geef hen en ons, dat we mogen merken dat U zelf er bent en dat we uit kunnen zien naar uw terugkomst, uw wereld, de ontmoeting met U zelf.

Wij vragen Uw hulp als we een moeizame relatie hebben met onze ouders. Heer, ook als we volwassen zijn en niet meer thuis wonen, blijven wij verbonden aan onze ouders. Zelfs als ze al overleden zijn is er een band. Soms kunnen we elkaar niet begrijpen, zitten we in zo'n andere denkwereld en bereik je elkaar niet. Wilt U op dit gebied wonderen geven. Maak ons bereid om vanuit de ander te kijken en te denken en geef dat dat de relatie goed mag doen. Wilt U helpen om die band op een goede manier vorm te geven.

Zorg voor ouders, van wie de kinderen geen contact meer willen. Zorg voor kinderen die geen contact meer hebben met hun ouders. Wilt U als het mogelijk is, weer contact geven. Wilt U helpen als je met elkaar praat. Wilt U geven, dat luisteren naar elkaar, helpt om weer contact te krijgen. Wilt U geven, dat we merken dat het ons ook goed doet om met onze ouders om te gaan. Zorg voor grootouders die hun kleinkinderen niet of maar zelden zien. Wilt U ook daarin geven, dat het contact weer kan ontstaan.

Wij bidden U voor slachtoffers van incest of seksueel misbruik. Heer, wilt U zorgen voor wie daar nu mee te maken heeft. Wilt U hen helpen om hulp te zoeken, te gaan praten, het te laten stoppen. Geef mensen die luisteren, mensen die kunnen helpen, in kunnen grijpen. Geef dat er mensen zijn die voor je opkomen en je kunnen beschermen.

Wilt U geven dat daders inzien wat zij doen, geef dat ze ermee stoppen, kunnen stoppen. Geef dat ze schuld erkennen en hun macht over de ander opgeven. Wilt ook geven dat ze inzien wat hun schuld tegenover U is. Heer, U werkt in mensen, wilt U gevoelens en gedachten zuiver maken; wilt U verslavingen doorbreken en gevoelens van intimiteit weer puur en goed maken, zoals U het bedoeld heeft.

Wilt U iedereen helpen die met jongeren omgaat. Bewaar ons allen voor verkeerde gevoelens en contacten. Wilt U helpen signalen bij slachtoffers te ontdekken, geef een open sfeer waarin slachtoffers durven praten. Wilt U geven dat hulpverlening ook werkelijk mag helpen.

Heer, wilt U in alles bij ons zijn. Misschien zitten we hier, waarbij heel andere situaties en gedachten ons bezig houden. Wilt U bij ons zijn in ons leven en laat Uw genade in ons leven tot bloei komen. Heer, we hebben U lief, dat spreken we uit, daar beginnen we mee als antwoord op Uw liefde voor ons. Help ons als Uw kinderen gehoorzaam zijn willen aan uw geboden, in alle omstandigheden op U te vertrouwen en in alle situaties de Heer Jezus te volgen.

Hoor ons om Christus' wil. Amen.

Ds. Jaap Boerma
GKv Rotterdam-Noord/Oost
3 september 2017